

## REGÉLŐ.

Pesten csütörtökön december 12<sup>kén</sup> 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

*Turist Olivier.*

(Mutatvány BOTZ munkáiból.)

(Vége.)

## II.

Minthogy szerény íróhoz egyáltalán fogva nem illik olly nyomósságú személyt, minő egy porkoláb, a' tüzhöz háttal 's kabátja széleit hóna alatt tartva, ülni és várakozni hagyni mind addig, mig felszabadítani kedve jön; minthogy helyzetével 's udvariasságával még kevésbbé egyezik-meg egyszersmind egy asszonyt elmellőzni, kire azon porkoláb gyöngéden és szerelemteljesen tekintgetett, kinek édes szavakat sugdosott, mellyek ollyan férfitől mondván minden leány és minden nő szívét bizonynyal megindítanak: azért a' történetíró — ki e' szavakat papírra tevé, maga helyzetét ismeri, 's e' világ hatalmasai iránt tartózkodó tiszteletteljes borzalommal (szeméremmel) viseltetik, siet neki a' tiszteletet megadni, mellyet rangjok megkíván, 's velők azon köteles ünnepélyességgel bánni, mellyet magas helyzetök és (illetveköteleg) magas erényeik parancsolnak. Fel is tette már magában a' porkolábok és poroszlók jámbor jogairól ide egy értekezést beszoval, és abban megmutatni, hogy egy porkoláb rosztat soha sem eselkedhetik. Ez értekezés a' jó szándékú olvasónak szint' olly gyönyörűséges, millyen hasznos lett volna. Azonban idő és hely szűke miatt kénytelen a' szerző azt más illőbb alkalomra halasztani; ha megjön az alkalom, kész lesz annak megmutatására, hogy egy valóságos porkoláb és poroszló hivatalánál fogva, a' legjobb és legjelesebb emberi tulajdonokkal bir.

Bumble ur a' thea-kanalakat még egyszer megszámlálta; a' czukorfogót még egyszer megmérte, a' tejes kanalat még pontosabban megnézte; a' bútorok állapotját egytől egyig megvizsgálta, és mind ezt vagy hatszor ismételte, mig azon gondolatra jött, hogy Corney asszony már talán haza jöhetne. Gondolatok gondolatokat ébresztének, 's hogy Corney asszonyt jöni még sem hallotta, azt gondolta Bumble ur, hogy idejét hasznosabb és ártatlanabb módon nem tölt-

heti, mint ha Corney asszony ruhaszekrényének tartalmát is meg-  
szemléli.

Hallgatózott tehát a' kulcslyukon, hogy valakinek rögtöni nem  
jövetele fölől, meggyőződjk. Elkezdé azután alólról, és a' három  
nagy szekrény tartalmával megismerkedett, mellyek különféle jó  
fajta ruha-darabokkal, 's közben papir-iv 's levendula levelekkel  
töltvék valának, és őt teljesen kielégíteni látszattak. Végre a' felső  
szekrényhez juta. Ebben egy szekrénykét látott lakattal, melly  
megmozdításakor kellemes pénzhangot adott. Bumble ur tehát pom-  
pás lépésekkel a' kandallóhoz visszatért, helyét és előbbi helyze-  
tét elfoglala, és komolyan 's elhatározottan mondá magában: „meg-  
teszem.“ Azután jó tiz percz hosszaig mosolygva rázogatta fejét, és  
lábszárait oldalvást vizsgálgatta látszatos érdekkal és gyönyörűséggel.

Még azzal foglalatoskodott, midőn Corney asszony a' szobába  
rohant, lélektelen magát a' tűz mellé egy székbe vetette, egy ke-  
zét szemére, másikat szivére tette, és levegő után kapkodott.

„Corney asszony! — kiálta Bumble, fölé hajolván — mi baj?  
mi történt? Ah feleljen; én én' — — Bumble urnak ijedtségében  
eszébe nem jutott, hogy azt akarta mondani: — tüskén — vagy  
— parázon állok.

„Ah Bumble ur — felelt az asszony — én csaknem eszemen  
kívül vagyok.“

„Ki merészkedett valljon — ? Tudom — mondá közbe Bumb-  
le vele született méltóságával — a' gonosz szegények.“

„Borzasztó rá is gondolni!“ — folytatá irtózva az asszony.

„Hát ne gondoljon rá!“ — tanácslá Bumble ur.

„Nem akadályoztatható meg!“ jajgatott az asszony.

„Hát vegyen be valánit Corney asszony! — tanácslá Bumble  
— talán egy korty bort.“

„A' világért sem! — viszonzá Corney asszony — meg nem  
tudnám inni. „Ah! ott a' szekrényben, felül jobbra — ah!“ — Ez  
uttal asszonyunk a' szekrényre mutatott, és úgy látszott, mintha  
görcsök akarták volna meglepni.

Bumble ur oda sietett; a' megmutatott helyről levett egy zöld,  
üvegpalczket, és tartalmából egy thea-csészét tele öntvén az asz-  
szony szájához tartotta. — „Jobban kezdek lenni“ — mondá ez,  
midőn felét kiitta. Bumble ur jámbor háladatosságból szemeit a'  
padlásra emelte, lehozta onnan ismét a' thea-csésze végére, és azt  
orrához emelte.

„Borsos menta! — magyarázá gyenge hangon Corney asszony,  
's a' porkolábra barátságosan mosolygott. — Kóstolja csak meg;  
másból is van benne egy kevés.“

Bumble ur megkóstolá az orvosságot kétséges ábrázattal; nyelvével hadarászott; megkóstolá ismét, és az üres csészét letette.

„Nagyon erősít! — véli Corney asszony.

„Nagyon, nagyon! — erősíté a' porkoláb, ki egy uttal székét az asszonyhoz közel tévé, és gyöngédeden kérdezte, mi történt vele.

„Tulajdonképpen semmi — válaszolt az asszony — én igen heves vagyok és igen gyöngé.”

„Gyöngé? — ismétlé Bumble, mialatt székét egy kissé még közelebb tette — gyöngé ön Corney asszony?”

„Mi összeségesen gyöngé teremtmények vagyunk! — felel Corney asszony.

„Igen, azok vagyunk! — erősíté a' porkoláb.

Erre vagy két perczig egy szó sem váltatott. Bumble azonban ez idő alatt bal kezét Corney asszony széke hátáról, hol az előtt nyugodott, levette, és ekkor úgy történt, hogy Corney asszony kötényszalagához tapadt.

„Mi mindnyájan gyöngé teremtmények vagyunk! — mondá Bumble ur.

Corney asszony sohajtott.

„Ne sohajtson Corney asszony!”

„Nem segíthetek magamon! — válaszolt ez, és még egyszer sohajtott.

„Önök itt nagyon szép szobácskája van! — folytatá Bumble ur, körülnézván magát. Még egy hozzá, és semmi sem hibáznék.”

„Egy személynek az sok volna!” — vélte Corney asszony.

„De nem kettőnek — viszonzá Bumble szelid hangon. — No Corney asszony?”

A' mint Bumble ur ezt mondta, Corney asszony fejét lesüllyeszté, és a' porkoláb is lecsüggeszté magát, hogy az asszonynak szemébe nézhessen. — Ez elfordítá fejét és kezét zsebkendőjeért nyújtotta; észrevehetetlenül azonban ismét Bumble kezeibe tette.

„Fája ingyen van, nemde Corney asszony?” — kérdé gyengéden a' porkoláb, és kezét megszorítá.

„Gyertyám is! — felelt az asszony, és viszonzá lassan a' kéznyomást.

„Szállás gyertya és fa ingyen — mondá Bumble ur — ah Corney asszony, ön angyal!”

Az indulatnak illy kitörése ellen nem vala a' jó asszony megédzve. Bumble karjai közé rogyott, ez pedig tüzes csókot nyomott szépének orrára.

„Tudja-e, hogy Slout rosszabbal van?” folytatá Bumble.

„Igen!“ — válaszolá Corney asszony elszégyenülve.

„Már egy hétig sem élhet, mondja az orvos. Ő házgondviselő itt. Halálával egy hely üres lesz; e' helyet ismét be kell tölteni. Ah Corney asszony, minő kinézések! minő alkalom két szív és gazdaság egyesítésére!“

Corney asszony zokogott.

„Azt a' kis szócskát — kérde Bumble, az elszégyenült szép felé hajolván — azt a' kis szócskát, édes Corneym!“

„I- i- igen igen“ sohajtá az asszony,

„És mikor, kedves Corneym?“

Az asszony kétszer akart szólni, és kétszer nem sikerült neki. Végre összeszedte minden bátorságát, karjait Bumble nyakára tette, és mondá, hogy megtörténhetik, mikor ő akarja, miután ő csakugyan ellenállhatlan egy férfiú.

Miután ennyiben megegyeztek, a' szerződés egy más borsos menta-keverékkel tölt thea-csészével megpecsételtetett, mi az asszonynak felizgatott érzéki állapotjában nagyon szükséges volt. Ezután Corney az öreg asszony halálát beszélte-el.

„Jól van — viszonzá Bumble, mialatt a' borsos-mentából szűr-csölt — így mindjárt hazamenet Sowerberyhez beszóllok, és őt jókor reggelre ide küldöm. Ezen ijedt-e meg ugy kedves?“

„Még valami különös is volt mellette, kedves Bumble, megjegyzé az asszony kitérőleg.

„Nem szabad azt tudnunk?“

„Még nem, majd ha megesküdtünk jó ember!“

„Majd ha megesküdtünk? csak nem volt valami férfi-személy tolakodása...?“

„Nem, nem jó ember“ — mondá hamar az asszony.

„Ha meggondolom — folytatá Bumble — ha meggondolom, hogy egy közülök merészkedett közönséges szemeit e' kellemes arcra fölemelni.“ — — —

„Azt nem fogják merészleni, kedves Bumble“ — felelt az asszony.

„Jól is teszik! — megjegyzé Bumble, és kezét ökölbe szorította — lássam csak meg, hogy egy férfi a' szegények házából, vagy azon kívül azt tegye, bizonyosan nem fogja kétszer tenni.“

E' szavak heves taglejtés nélkül nem hangzottak volna bók gyanánt az asszonynak. De miután Bumble ur a' fenyegetést sok csatavágyó tagmozgatással kísérte, szenvedelmes szerelmének e' jelére az asszony nagyon megindult, és bizonyossá tette, hogy ő a' szeretetre legméltóbb ember, kit valaha látott.

A' szeretetre legméltóbb ember felhuzta kabátgallérját, három szögletű kalapját feltette, jövődöbelijének hosszú szerelemteljes csókot adott bucsúul, a' hideg esti szélbe ismét kilépett, és csak néhány perczig mulatott a' férfi-teremben a' jelenlevőket egy kissé lehordani, 's magát meggyőzni, hogy a' dolgozó- és szegények-házában a' gondviselő hivatalát felvállalhatja. Ő teljesen meg volt magával elégedve; könnyű szívvvel hagyá-el a' házat és emelkedésről gondolatokkal, melyek mind addig foglalatoskodtának, míg a' koporsó-csináló, és halott-takarító hajlékához ért.

THURÁNSZKY AMAND.

## TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Szajna apadtsága. Miként parisi lapokból olvassuk, nemcsak nekünk van okunk panaszkodni Dunánk szokatlan apadása miatt, hanem a' Parisiaknak is Szajnájuk víz-szegénysége felett. Ugyan is a' pont neuf és pont des arts között könnyen átláthatni a' Szajná: mi valóban hallatlan, 's Dunánknál még eddig meg nem élt dolog.

Az ázalék-férgek szaporasága rendkívüli. — Ehrenberg orvos Berlinben 17 napig vizsgálgatott egy illyent, mely végre is erőszakos halállal mult-ki. Ezen állat 24 óra alatt négyszerezve szaporított, úgy, hogy 10 nap alatt egy anya 100.000 kisedet hozhatna világra. Ezen állatok, melyek szabad szemmel nem is láthatók, mindannyian színesek. Némelyikei zöldek, mások narancs-sárgák, ismét mások tejfejsérgűek 's a' t Idomuk szintén végetlenül különféle. Nagyobb részénél a' fej, derék, fark tisztán megkülönböztethető: ellenben nyaka egynek sincs. Csudálatos szemeik többnyire fejeikben ülnek. Egyik legkülönösebb sajátságuk közé tartozik alakjuknak változtathatása.

## KÜLÖNFÉLE.

### Tréfafüzér.

### Nőszülési hirdetés.

Egy birtokos London vidékéről, kinek a' nőtelenység kies pusztája minden járulmányával együtt okos gazdálkodás által lehető legjobb karba helyeztetve tulajdona, bele unván jelen parlagi életmódjába, hölgyet keres nőül, kinek nevezett birtokát zálogilag, vagy, mit inkább ohajtana, örökre, kölcsönös egyezés útján bevallhatná, — fenntartván mindazáltal magának járulmányai használhatását. — Korára nézve már nem olly tavaszi, hogy kiesendő fogainak üregeit sarjadékok tölthetnék-be, de nem is olly őszi, hogy élte tágas mezejét már hervatagi fakultság borítná: következőleg szemének fénye már nem vetélkedhetik azon gyenge leánykáival, kinek barna szemeiből forró szerelme első hevében imádott hőse láttára a' legszentebb örömek égető sugarai lövelnek; — egyébiránt leendő nője azon nyugtató reménynyel se kecssegetse magát, hogy a' divatozó tetszelkedés (coquetterie) hiúság-szülte játékát tiz lépésnyi távulságra előtte a' legnagyobb bátorsággal üzendheti. — A' mi szépségét illeti, csekély bájai olly általános hölgy-kedvenczozé soha sem emelték, hogy hiú képzelődései az elbizottság fellegeibe repkedtetnék: ellen-

ben a' természet olly rúttá sem alakítá, hogy leendő nője buza-asztagára verebek rezzentéseül, vagy együgyű dajkák mumus helyett pityergő gyermekek ijesztéseül használhatnák; melly állításnak igazlásaul személyes leírása ide csatoltatik. — Testalkatra Laponniában nem a' legkisebbek közé tartoznék, egyébiránt sudár. Haja hasonló a' hasadó hajnal bársonyához. Szemei kiállók 's a' pezsgő palaczk üvegével színre megegyezők. Orra reményteljes. Fogai kissé barnák, de egy gondos nő fáradhatlan szorgalma által igaz gyönyökké varázsolhatók. — Arczán pünkösdi rózsák virulnak, 's közben közben a' vidám boristen harmatja jelentgeti magát. Szája kerek, mintha a' természet előre is csókra csunporította volna. — Barkóját 's bajuszát a' nőnem iránti gyengédség tekintetéből levetette, leendő nője forró csókjainak minden akadályát elhárítani kívánván. — Egyébiránt e' férjfiú tehetőségére nézve nem olly szegény, hogy a' hivség korlátait, mellyek az állhatatosság gyéren található fájából készülnek, néha néha át nem hághatná; de nem is olly dús-gazdag, hogy egy divat-hósnének karpereczek, nyaklánczok, fül-függők, rezgő tűk, 's magyarul mondva soíreék, souperek, dinerek, equipage-ok — — 's a' t. kevert fellegei között repkedő brillant vágyait egész virgoncz készséggel kielégíthetné. Tanulmányai sem olly tágosak, hogy az aranyászok (alchimisták) százados törekvéseit sikeríteni képes volna; de olly korlátoltak sem, hogy nője szerelmi kalandjait általlátni, esel-levelezéseit kitudni, vagy hizelgő cirógatásait elérteni ne tudná. Ajánlja még magát e' nőszülendő hős következő tulajdonainál fogva is, u. m, nem olly makacs, hogy kedvelt nőjének legbájlóbb szobaleányokat, vagy ha éppen kívánná, legdelibb társalkodónékat ne tartana; de nem is olly áldott lélek, hogy csarnokai küszöbét férjet kérdező de nőt kerüldöző udvarlók 's piperőczök, az ugy nevezett házi barátok, koptathassák-el. — Nem olly vad, hogy egy tetszelkedő csintalan hölgynek gyöngéd kézzorításaitól felrettent szarvasként megdöbbenve futna lélekszakadva nője puha karjaiba védhelyet keresni: de nem is olly jámbor, hogy nőjének másokkali szerelmi játékait türelmes és sohajtozó kebellet nézdelhetné. — Nem olly engedelmes, hogy a' tiz parancs azon czikkjét, melly másának elkívánásától tilalmaz, egész kiterjedtségében szorosan megtartva más galambjával néha el nem turbékolgatná; de nem is olly engedetlen, hogy ugyan azon parancs abbeli kifejezését: „ne kívánd másnak szamarát“ — meg ne tartaná. Nem olly hidegvérű, hogy egy langyos estve ezüst hold világitotta fényénél regényes kertje gyepamlagán a' lánykák legszebbikének édeni körében ülvé, örömkéjre nem derülne; de ellenben nem is olly ingerlékeny, hogy a' düllögő vén Katának recsegő hangjára keble titkon lángoló vulkánná hevülne; nem olly kaczer, hogy a' csillagos estvéket rozsul beszönyegezett ablakokon általi szemlével töltené; szóval, nem olly jó és jámbor, mint sok fiatal nőnek a' podagrás 's ágyban nyomorgó férj. Nagyobb kapósság okáért azt is előlegesen kijelenti e' férjfiú, hogy erejére nézve nem olly herkulesi, hogy egy izmos nőnek ingerültsége első hevében felkapott csipő vasától vagy hamus pemetjétől meg nem rettenne; de nem is olly gyenge, hogy kanalát szájáig vinni nem bírná; — színére nézve nem olly fekete, hogy mosdó vize a' Kanczellariák irnedvével (tintájával) vetekezhethetné; de nem is olly fehér, mint hős falak árnyai között nevelt szöke lánykának hattyú keble. — E' nőtelenység birtokosa, kinek lefolyt évszáma 20 és 60 között lebeg, nőt keres magának: nem törődván azzal semmit, ha számos jobbágy nem süvegeli is parancsnoknéját, csak pénz, pénz, a' mostani századok

mozgépe (locomotiv) domborította tágas erszényét. — Ha dicső lelkiületének magas röptét, tiszta érzelmeinek gyengédségét halmozott dágaságai brillant fényben tündököltetik, ha pihegő keblének dagadó hullámain súlyos arany nyaklók (Colier) csókolgatják, 's ha idvet-rejtő hattyú-keblén gazdag mell-tű (Broche) üzi szemfényvesztő játékát, ha a' bárson karoikat arany karpereczek szerencsések ölelgetni, ha a' bájgödröcskéikkel ékeskedő kezek kisdéd ujjai drága bilincsekben foglyoskodnak; ha a' rózsás arcokat árnyékló holló-fürtöknek setét selymében igaz gyöngyök világittanak, 's továbbá, ha egy domborúra hizott erszény, mind azoknak szülő anyja, az elrejtett szekrényben dús magánosságban fülelget is: mind ez előszámlálttak, előlegesen is nyilván kijelenti, inye ellen éppen nem leendnek, 's részéről nem akadályoztatják megfogni az illy körülmények közt nem éppen megvető párosodás szép kötelékeit. Nem bánja a' házassulandó hős azt is, ha a' lányka, ki őt választandja, egy tavaszi rózsának párképe leend is; csak ékes szemek, ártatlan kebel és jó nevelés legyenek ajánló tulajdonai, akkor örömet legelteti szemeit egyéb kellemeinek virányain is. Nem gondol vele továbbá, ha egy pompás kényuri mezsei lakot hoz is magával, a' jelen kényelem századának minden vágyával kibutorzottat; csak gazdaságos, házia és takarékos legyen. Mind azon feljebbi kívánatainak eleget tehetni reménylő virágszálak tehát, kik az itt leírt hősnek vágyak tömegétől feszített kebelén kívánnák az örömek édjét élvezni, jelenthetik magukat értekezés végett lakásán, a' nőtelenység piaczn.

ZMESKÁL SÁNDOR N. Győrből.

Addig viszik kutra a' korsót, míg összetörik. — Sir Eduard \* \* \* London legdelibb dandi-ja volt; fiatal, szép, elegans, bátor, 's mint illyen vidáman evzett a' kék 's hóditás tengerén. Az iránta égő hölgyek sorába tartozott miss G. Anna is; de Eduard figyelmére sem méltatá őt, mert szegény volt. Piperkőczünk szerencséjének csak egy csekély hija volt — a' pénz. Ő Irusnak fíja volt, 's minthogy huzamósb időtől csak kölcsönözgetésből tengődött, nem látott feléje egyéb jövőt mosolygni, mint az adóssági börtönt. Ehhez természetesen nem volt kedve; a' veszély ajtó előtt állt, 's minthogy menekülni csak gyors szökés által lehetne, elhatározá, a' legelső hajón Alexandriába vitorlázni. Midőn a' hajónak horgonyai fölszedettek, kezén fogva érzé magát Eduard. Oldalánál miss Anna állott, mondvá: „Ön szerencsétlenségében osztakozni akarok; ön kedvéért lemondtam családom, barátimról 's reményimről. Ha gazdag volnék, kincseket raknék ön lábaihoz; de ön szegény vagyok, nincs egyebem szerelmemnél, 's ezt — önnek áldozom.“ — A' piperkőcz nem tudott mit felelni. A' hajó már nagyot haladt, 's a' Tower eltűnt szemeik elől. Mit volt mit tenni, sorsában megkelle nyugodnia. A' szökevények Egyiptusba értek, 's onnan egyenesen török országnak vevék utjokat. Miss Anna férjfi-köntöst viselt. Egy városban — nevét elfeledtük — egykor Eduard egyedül ment a' kávéházba, hol egy rabkereskedővel ismerkedett-meg, 's vele sokáig beszélt. Estve a' szabadba ment miss Annával sétálni; alig dültek egy palma-fa árnyékába pihenni, négy fegyveres rohant elő, kik az angolnöt ellenszegülése daczára is megragadák, 's magukkal vivék. E' történet után egy órával 1000 zechinát számolt-le a' rabkereskedő Eduardnak. Következő napon már német ország felé utazott a' piperőcz, 's három hónap múlva szép, német hölgygyel ugyan azon helyen ugyan azon jelenetet játszá, mellyet miss Annával, és ugyan azon rabkeres-

kedő ismét szép összeg pénzt nyomott markába. Így ment ez 10 évig. Eduard megjárta olasz, francia, spanyol, orosz országot; mindenütt elcsábított egy hölgyet, 's mindannyiját eladá török országban. Végre csakugyan bele tört kése, és gyalázatos tettének érdemlett jutalmát vette.

Együgyűség. — Minap egy magyar helységben az uradalmi inspector súlyos betegségben feküvén, háza előtt (hol különben a' haza térő parasztok igen nagy zajjal szoktak kocsijokkal elvágatni) szalmát hintetett. Egy paraszt asszony más napon arra menvén, csudálkozva ez új látványon kérde az ott álló hajdút, valljon mire való volna e' szalma-vesztegetés. — „Azért — felel a' hajdú — mert t. inspector ur betegen fekszik.“ — „Az Istenért — viszonzá az asszony — hát itt fekszik?“ — 's aggódva keresgélő szemeivel a' szalmás térnek azon helyét, hol a' közösen tisztelt főtiszt ur ide, a' szabad ég alá, hozatá beteg ágyát.

## EMLEKMONDÁS.

### Kétségbe esett.

|                               |                          |
|-------------------------------|--------------------------|
| Kétségb'-esvén a' zavart szív | Nem lehet csak akarni is |
| Mindenütt vég int felé,       | Orvosolni a' sebet,      |
| 'S az elvesztett boldogságért | Ha a' méreg ellepte rég  |
| Tűzbe vízbe kap belé.         | A' szívet és keblet.     |

Kit elszántt szerelme gyötör,  
A' lángon is keresztül tör,  
Bár az, a' mit ott talál,  
Csak a' pokol és halál.

BALLA K. után —

Barátság az élet nektarja, mely hogy tökéletes legyen, szükség,  
hogy évek jobbitsák, édesítsék.

YOUNG után M. N.

Honszeretet. — A' hazát — melyben bölcsönk ringott, melyben szabadsággal, védelemmel, és sok egyéb jótéteménnyel élünk, melyben pihenni fognak valaha pormaradványink — szeretni tartozunk. Ez olly természetes érzés, hogy azt egy ifjú Themistocles vagy Scipio és több más derékeken történt hálátlanság-szülte szomorú esetek meggyengíteni nem tudták. De a' józan ész elvei szerint törpe azon hazaszeretet, mely egyik népet a' másiktól elidegeníti. Az igaz honszeretetnek szülöttje a' vilápolgárság.

GEGŐ után K. H. K. J.

*Vége felé közeledvén folyó esztendőnk, tisztelettel kérjük e' lapok mind pestbudai mind vidéki t. cz. pártfogóit, kik azokat jövő félévre is ohajtják járattatni, hogy az iránti rendelkezéseiket (kivált a' Pesttől távolabb lakók) még e' hónap közepéig megtenni méltóztassanak akár a' cz. k. postahivatalokon, akár itt Pesten a' szerkezői hivatalban, nehogy későn érkezvén-be a' rendelmények, a' jövő félévi első lapokra időn túl várakozni kénytes-senek, mi elkerülhetlen, ha a' megrendelés csak e' hónap utolsó vagy a' jövőnek első napjaiban tétetik.*

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.